

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1166/2015
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адв. М.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К 45/14 од 20.03.2015. године и Апелационог суда у Нишу 4Кж1 261/15 од 30.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адв. М.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К 45/14 од 20.03.2015. године и Апелационог суда у Нишу 4Кж1 261/15 од 30.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу 2К 45/14 од 20.03.2015. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири године коју ће издржати по правноснажности пресуде.

На основу члана 246. став 7. КЗ према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања опојне дроге ближе описане у изреци првостепене пресуде. Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 116.120,00 динара као и на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 4Кж1 261/15 од 30.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, окривљеног С.М. и његовог браниоца и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу 2К 45/14 од 20.03.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.М., адв. М.П., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адв. М.П., па је нашао:

Захтев нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1.) примене „неуставног закона“ (тачка 2.), или повреде односно ускраћивања људских права и слобода (тачка 3.).

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је да захтев мора да садржи навођење разлога за подношење, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не наводи конкретно из којих разлога је захтев поднео с тим што из садржине захтева произилази да је захтев поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП).

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП која је општег карактера прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега, таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и – или апелационим судом.

У конкретном случају захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног поднео је због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), а по налажењу Врховног касационог суда, одлука против које је поднет захтев, или поступак који јој је претходио има се испитати само у границама истакнуте конкретне повреде закона, то јест суд није овлашћен да, у случају да истакнута повреда закона није јасно опредељена, испитује даље садржину захтева, прелазећи на оцењивање коју повреду закона је бранилац имао у виду.

Како бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) није определио конкретну повреду закона која је учињена пред првостепеним или апелационим судом, то по налажењу Врховног касационог суда захтев нема прописани садржај (члан 484. ЗКП) и као такав је у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП одбачен, а како је и одлучено у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.